

Список використаних джерел:

1. Дронова О. Л. Геоурбаністика : навч. посіб. К. : ВПЦ «Київський університет». 2014. 419 с.
2. Корба Г. Було і стало. Нове життя будинків, зруйнованих російськими ракетами. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/sxgrw2vn939o>
3. Пирожков С. І., Національна стійкість України: стратегія забезпечення *Український географічний журнал*. 2022. № 2. С. 3–10. DOI: <https://doi.org/10.15407/ugz2022.02.003>
4. 100RC Handbook – Planning for Resilient Urban Growth: Tools for Proactively Managing Rapid Urban Growth. URL: <https://www.local2030.org/library/535/100RC-Handbook-Planning-for-Resilient-Urban-Growth.pdf>
5. City Resilience Index. URL: <https://www.cityresilienceindex.org/>
6. Coaffee J., Wood D. M., Rogers P. The Everyday Resilience of the City: How Cities Respond to Terrorism and Disaster. Palgrave Macmillan. 2009.
7. Pilav, A. Before the war, war, after the war: Urban imageries for urban resilience. *Int J Disaster Risk Sci*. 2012. № 3. P. 23–37. DOI: <https://doi.org/10.1007/s13753-012-0004-4>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-302-9-86>

Соболева Г. Г.,

кандидат економічних наук доцент,

доцент кафедри економіки та маркетингу

Харківського національного університету міського господарства

імені О. М. Бекетова

м. Харків, Україна

«ЗЕЛЕНА» ЕКОНОМІКА ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

Одним із найгостріших регулярних питань міжнародних дискусій є прийнятність використання тих чи інших джерел енергії та видобутку відповідних ресурсів. Якщо вугільні проекти визначаються як однозначне і безкомпромісне зло, то за ту ж атомну енергетику почалися справжні битви.

Теорія зеленої економіки базується на трьох законах:

- 1) не можна нескінченно розширювати сферу впливу в обмеженому просторі;
- 2) в умовах обмеженості ресурсів не можна вимагати задоволення нескінченно зростаючих потреб;

3) все на землі взаємозалежне.

У 2012 році були сформульовані основні принципи реалізації Програми ООН з навколишнього середовища.

1. Принцип ефективності та достатності

Використання ресурсів Землі обмежено рівнем, який буде нешкідливим для відновлення природних систем. Держави підтримують стабільне виробництво та споживання, впроваджують низьковуглецеві та ресурсозберігаючі технології.

2. Принцип благополуччя

Особлива увага приділяється соціальному та економічному благополуччю мешканців. Водночас необхідно переглянути її критерії. Рівень ВВП (валового внутрішнього продукту) є невідповідним інструментом для оцінки добробуту, оскільки не враховує екологічний фактор.

3. Принцип правильного господарювання

Економіка має бути «прозорою» та підзвітною. Відповідальність за екологічну шкоду розподіляється між країнами пропорційно їхньому впливу. Економічна система дотримується загальних екологічних стандартів з урахуванням культурних особливостей різних країн.

4. Принцип здорової планети

Держави повинні інвестувати в екологічне відновлення та збереження природного різноманіття [1].

В основі «зеленої» економіки лежать «зелені» технології, які усувають причини екологічних проблем, змінюють ставлення, продукти та поведінку споживачів.

Ці «зелені» технології включають: альтернативну енергетику, системи енергоменеджменту, екологічний транспорт, поводження з відходами, викиди в повітря та воду.

Ці технології дозволять досягти наступних цілей, які ставить перед собою сучасна світова економіка:

1. Зменшення забруднення навколишнього середовища та підвищення ефективності використання ресурсів у будівництві, виробництві, сільському господарстві та інфраструктурі.

2. Пом'якшення несприятливих змін клімату через перехідний період до «зеленої», чистішої енергії (вітрова, сонячна, геотермальна, приливна, гідро- та біоенергетика, перетворення відходів у енергію, водень) і процеси кінцевого використання з низьким вмістом вуглецю (електричні або гібридні двигуни).

3. Зменшення вразливості та адаптація до зміни клімату шляхом розробки систем раннього попередження та технологій, стійких до температурних аномалій; покращення управління біорізноманіттям та лісовими ресурсами.

4. Підвищення добробуту шляхом більш продуктивного та сталого використання ресурсів біорізноманіття, включаючи натуральну косметику та ліки [2].

З точки зору основного критерію – забруднення навколишнього середовища (переважно вуглекислим газом) – атомна енергетика є абсолютно «зеленою». З точки зору стабільності та виробничої потужності він значно відрізняється в кращу сторону від будь-яких інших «зелених» джерел. Крім того, перспективи розвитку галузі надзвичайно великі. За останнє десятиліття мирний атом здійснив справжній прорив у технологічних рішеннях, безпеці та утилізації токсичної складової ядерного палива.

У 2021 році ЄС ухвалить рішення про «зелений» статус атомної енергетики та закликає інші країни Заходу зробити те саме. «Мирний атом» входить до зеленої таксономії ЄС. Глобальна енергетична криза 2022 року, ключову роль у якій відіграв конфлікт в Україні, у свою чергу залишає галузь практично безальтернативною.

Зараз, після періоду невизначеності з'явилося розуміння того, що атомна енергетика – це єдиний спосіб врятувати енергію і, особливо, планету від перегріву в глобальному масштабі.

Що стосується надійності, наука вже працює над тим, щоб зробити атомні електростанції безпечнішими. Неможливо не помітити успіхи в цьому напрямку інших країн. Це робота з реактором, який запускається прискорювачем, щоб реакція відбувалася тільки з його допомогою. Тоді вибуху не буде ні в якому разі.

Головне питання зараз полягає в тому, що наша атомна промисловість повинна вийти з підпілля і зайняти належне їй місце самостійної галузі.

Тому важливими є особливості «зеленої» економіки:

- ефективне використання природних ресурсів; збереження і збільшення природного капіталу;
- зменшення забруднення;
- низькі викиди вуглецю; захист від втрат біорізноманіття;
- зростання доходів і зайнятості;
- загалом – спад антропогенного навантаження на навколишнє середовище.

Список використаних джерел:

1. Гуменюк О. О. Функціонування забезпечення діяльності підприємства. *Міжнародний науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки»*. 2019. № 3(28)]. С. 212–216.
2. Пуцентейло П. Р. Особливості функціонування аналітичного забезпечення підприємств. *Інноваційна економіка*. 2021. № 1. С. 194–198.